

Νέα μουσική μεγαλοφυΐα. Ἐν Λονδίῳ ἀνεφάνη νέα μουσικὴ μεγαλοφυΐα μάλιστα ἐνδεκαετοῦς παιδὸς, διεγείροντος ἔτι μείζονα θαυμασμόν ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ νεαρὸς Ἰωσήφ Hoffmann. Τὸ νέον τοῦτο θαῦμα ὀνομάζεται Otto Hegner καὶ παίζει κυρίως κλειδοκύμβαλον. Ἐσχάτως ἔδωκεν ἐν Λονδίῳ δύο συναυλίας, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων ἔσχε τοσαύτην ἐπιτυχίαν ὥστε κατὰ τὴν δευτέραν ἡ αἴθουσα τοῦ Prince's Hall ἦτο πυκνότατα πεπληρωμένη. Ἡ τέχνη καὶ τὸ μνημονικὸν τοῦ παιδὸς τούτου διεγείρουσι γενικὸν θαυμασμόν καὶ ἐκπληξιν, καὶ ὁ μουσικὸς ἐπικριτὴς τοῦ χρόνου τοῦ Λονδίνου ἀποφαινεται ἔτι ὁ παῖς οὗτος ὑπερβαίνει πολὺ κατὰ τὴν τελειότητα τῆς τέχνης τὸν Ἰωσήφ Hoffmann. Ἐν τῇ δευτέρᾳ συναυλίᾳ ἔπαιξε τοῦ Bach „Englische Suite“, τοῦ Händel „Harmonischen Hammerschmied“, τοῦ Mozart „Variationen in G-dur“ δύο συνθέσεις τοῦ Chopin, τοῦ Weber „Aufforderung zum Tanz“ καὶ μίαν ἑδικήν του σύνθεσιν — ὅλα ταῦτα ἐκ μνήμης καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἴχνους καμάτου.

Περὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς Πομπηίας δυνάμεθα ἤδη νὰ ἔχωμεν, χάρις εἰς τὰς ἐσχάτως γενομένας ἐκεῖ ἀνασκαφὰς καὶ ἀνακαλύψεις, ἀκριβεστέραν τινὰ γνῶσιν. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀριθ. 23 τῆς συνοικίας 2^α ἀνευρέθησαν πολλὰ ἀργυρὰ ἀγγεῖα καὶ τρία βιβλία, τὰ ὁποῖα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἡ οἰκοδόσποινα εἶχε περιτυλίξῃ εἰς ἓν πανίον κατὰ τὴν στιγμήν τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς, ὅπως διασώσῃ μετὰ τῆς ζωῆς καὶ τινὰ τοῦλάχιστον πολὺτιμα ἀντικείμενα. Εἶνε γνωστὴ ἡ περιγραφή τοῦ νεωτέρου Πλινίου περὶ τῶν φρικωδῶν συμβάντων τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Βεζούβιος διὰ τῆς φλογερᾶς αὐτοῦ λάβας κατέχωσε τὴν Πομπηίαν· ἡ ἡμέρα εἶχε μεταβληθῇ εἰς νύκτα σκοτεινὴν, ἐν ᾗ οἱ φεύγοντες δὲν ἠδύναντο νὰ διακρίνωσιν ἀλλήλους, ὁ σύζυγος ἐξήτει φωνάζων τὴν σύζυγον, τὰ τέκνα τοὺς γονεῖς καὶ οἱ γονεῖς τὰ τέκνα· καὶ αὐτὸς ὁ Πλίνιος εὐρέθῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς συγχύσεως καὶ τοῦ φοβεροῦ κυκεῶνος, μετ' ἑαυτοῦ ἔχων τὴν γηραιὰν μητέρα, ἥτις ματαίως καθικνεύετο τὸν πιστὸν καὶ φιλόστοργον υἱὸν ὅπως φροντίσῃ περὶ τῆς ἰδίας του σωτηρίας. Εἰς πολὺ χειροτέραν θέσιν θὰ εὐρέθῃ βεβαίως ἡ δυστυχὴς ἐκεῖνι οἰκοδόσποινα, ἡ Δικιδία Μάργαρις, ἥτις ἀπησχολήθη μὲ τὴν συσκευασίαν τῶν ὑπαρχόντων τῆς. Τὸ ὄνομα αὐτῆς γνωσκόμεν ἐκ τῶν βιβλίων, ἅτινα προσεπάθησε νὰ διασώσῃ ἐκ τῆς πανολεθρίου συμφορᾶς, ὡς περιέχοντα σπουδαῖα οἰκογενειακὰ ἔγγραφα. Τὰ βιβλία ταῦτα σύγκεινται ἐκ πολλῶν ξυλίνων πινυκταίων 20 ἐπὶ 13 ἑκατοστόμετρα τὸ μέγεθος (= 260 τετραγωνικῶν ἑκατοστομέτρων), κεκαλυμμέναν κατὰ τὴν τότε συνήθειαν ὑπὸ κηροῦ. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῶν οἱ μικροὶ οὗτοι πίνακες ἦσαν εὐαναγνώστοι, ἐκτὸς ὁλίγων χωρίων, ἔνθα τὸ ξύλον εἶχε κατασπαρῆ ὑπὸ τῆς ὑγρασίας· κατόπιν ὅμως, ἀποξηρανθέντος τοῦ ξύλου, τὸ κήρινον ἐπίστρωμα ἀπεσπάρθη ἐν μέρει, διαρραγὲν εἰς μικρὰ τεμάχια. Τὰ βιβλία ταῦτα περιέχουσι τινὰ συμβόλαια συνομολογηθέντα μετὰ τῆς ἐν λόγῳ οἰκοδοστικῆς καὶ τινος Πομπηίας Νότης, ἀπελευθέρως τοῦ Πρίσκοιου, δύο δὲ ἐκ τῶν συμβολαίων τούτων φέρουσι τὰ ὀνόματα τῶν ὑπάτων τοῦ ἔτους 61 μ. Χ. Ἐν ἐνὶ ἐξ αὐτῶν ἡ Δικιδία Μάργαρις ἀγοράζει παρὰ τῆς Πομπηίας δύο νεαροὺς δούλους, Σιμπλίκιον καὶ Πετρίνον· τὸ ἕτερον συμβόλαιον φαίνεται ὡσαύτωςπραγματευόμενον περὶ ἀγορᾶς δούλων, καὶ τὸ τρίτον ἀναφέρει τὸ ποσὸν 1450 σεστερτίων, τὸ ὁποῖον ἡ Πομπηία Νότις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Δικιδίαν Μάργαριν, ἵσως ἐν περιπτώσει ἀχρηστίας τῶν δούλων. Ἡ ἀργυρὰ συσκευὴ τῆς Δικιδίας συνίσταται ἐκ τεσσάρων ποτηρίων μετὰ τεσσάρων ὑποκατηριδίων, τεσσάρων ἐνώτων φιαλῶν, τεσσάρων μικροτέρων φιαλῶν, τεσσάρων διαφόρου εἶδους, τεσσάρων φιαλῶν μετὰ ποδός, μιᾶς φιάλης ἄνευ ὧτων, ἐνὸς ἡθμοῦ (διυλιστηρίου), ἐνὸς φιαλίου μὲ τετηρημένον πυθμένον, ἐνὸς κοχλιαρίου, καὶ ἐνὸς μικροῦ πτυαρίου· εἶναι λοιπὸν προφανὲς ἡ ἐπιτραπέζιος σκευὴ διὰ τέσσαρας συνδαιτυμόνας, ἀλλ', ὡς φαίνεται, ἐν βίᾳ καὶ ἀτελῶς συνειλεγμένα. Ἡ ἀργυρὰ αὕτη σκευὴ ἔχει βάρος 3943,70 γραμμ. Ἐκτὸς τῶν σκευῶν τούτων προσεπαρήσεν ἡ δυστυχὴς γυνὴ νὰ σάσῃ καὶ μικρὸν τι ἀργυρὸν τοῦ Διδὸς ἀγαλμάτιον μετ' ὀρειχαλκίνου βάθρου, μεγάλῃν τινὰ λοπάδα ἐξ ὀρειχαλκοῦ μὲ ἀνυψωμένον γῦρον, τῆς ὁποίας ὁ πυθμὴν εἶνε ἐνδοθεν ἐπέστρωμένος μὲ ἀργυρᾶν, περικαλλῶς ἐσμικευμένην πλάκα, καὶ τρία ζεύγη χρυσῶν ἐνώτια.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀνευρέθησαν καὶ διάφορα χειρουργικὰ ἐργαλεῖα τὰ πλεῖστα ἐξ ὀρειχαλκοῦ). Προσέτι βολίδες, ἀρπάγαι διαφόρων σχημάτων, λαβίδες, μαχαίρια μὲ κεκαμμένας χαλυβδίννας λαβίδας κτλ. Ὡσαύτως ἀνευρέθη τρυτάνη φαρμακοπωλείου μὲ δύο πλάστιγγας καὶ μὲ τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὴν σταθμὰ, παριστῶντα τὴν κλίμακα 14, 17,5, 21, 24,9, 35,8 γραμμαρίων. Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων οἰκιακῶν σκευῶν διακρίνεται ὠραία ἐξ ὀρειχαλκοῦ χύτρα· ὡσαύτως ὀρειχαλκίνοιο λαμπτήρ, περιέχων εἰσέτι τὴν ἐκ στυπτης θρυαλλίδα, καὶ τέλος διάφορα ὕλινα ἀγγεῖα, σκευὴ ἐξ ὀπτοῦ πηλοῦ (Terracotta), χρυσὰ δακτυλίδια καὶ ἐνώτια.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βονωνίας θὰ χαραχθῇ ἐπὶ μαρμάρου, κατὰ τὴν πρότασιν τῶν καθηγητῶν Παντσάκη καὶ Βερτολίνῃ, καὶ θὰ ἀποτεθῇ ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βονωνίας.

Ἡ μέγιστη ὑδρόγειος σφαῖρα. Ἰπὸ τῶν κ. Villard καὶ Chotard κατεσκευάσθη διὰ τὴν ἐν Παρίσις παγκόσμιον ἐκθεσιν ὑδρόγειος σφαῖρα ἐκτάκτου μεγέθους, διὰ τὴν ὁποίαν ἰδρῦθη ἰδιαίτερον οἰκοδόμημα. Ἡ περιφέρεια αὐτῆς εἶναι ἴση μὲ τὸ ἐν ἑκατομμυριοστὸν τῆς περιφερείας τῆς γῆς. (Ἡ περιφέρεια τῆς γῆς εἶναι 40 ἑκατομμύρια μέτρων, ὥστε ἡ περιφέρεια τῆς ἐν λόγῳ σφαίρας εἶνε 40 μέτρων, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 13 μέτρων.) Τὸ Βερολίνον καὶ οἱ Παρίσιοι κατέχουσιν ἐπὶ τῆς σφαίρας ἐπιφανείαν ἐνὸς τετραγωνικοῦ ἑκατοστομέτρου. Ἡ σφαῖρα αὕτη θὰ στρέφεται δι' ἰδιαίτερον μηχανισμόν ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὥρων περὶ τὸν ἄξονά της, συμφώνως πρὸς τὴν περιστροφὴν τῆς γῆς.

Ὁ Σαῖξπῆρος ἐν τῷ „Βασιλεῖῳ τοῦ Μέσου“. Ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ τοῦ Πεκίνου ἀνέθηκεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς αὐτοῦ Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν (Χαν Αἰν) τὴν μετάφρασιν τῶν δραμάτων τοῦ Σαῖξπῆρου εἰς Κινεζικὴν γλῶσσαν πρὸς χρῆσιν τῶν ἑαυτῆς πριγκίπων.

Ὁ αὐτόματος καθαρισμὸς τῶν ποταμείων ὑδάτων. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπείρου σμικροῦ, καθ' ὅσον μάλιστα δι' αὐτῆς κατορθοῦνται μεγάλα ἀποτελέσματα, ἀποτελεῖ μίαν τῶν κυριωτάτων ἐπασχολήσεων τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης. Μία τῶν νεωτάτων διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἀνακαλύψεων εἶνε καὶ ἡ ἐξηγητὴς τὸ μέχρι τοῦδε ἀνεξήγητον φαινόμενον τοῦ αὐτομάτου καθαρισμοῦ τῶν ποταμείων ὑδάτων. Εἶνε ἡδη γνωστὸν καὶ διὰ τῆς χημικῆς ἐξετάσεως τοῦ ὕδατος ὅλων σχεδὸν τῶν μεγάλων ποταμῶν, τῆς Εὐρώπης ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν, ἂν καὶ ῥίπνεται εἰς αὐτοὺς παντὸς εἶδους ἀκάθαρτοι ὕλοι ἐκ τῶν παρακειμένων πόλεων, καθαρίζεται ὅμως ἀμέσως, μάλιστα βεῖωση ἐπὶ μικρὸν τι ἀπὸ ἐκάστης πόλεως διάστημα. Πᾶσαι δὲ αἱ ἀκάθαρτοι ὕλοι δὲν ἀραιοῦνται, ἀλλὰ πάντεως ἐξαφανίζονται. Ἡδὴ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἀφανισμὸς τῶν ἀκαθάρτων ὕλων καὶ ὁ καθαρισμὸς τοῦ ὕδατος ὀφείλεται εἰς μικροσκοπικὰ ζῶντια, τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται κατ' ἀπειρομεγέθη σμήνη εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῶν ποταμῶν, ὅπου ῥίπνεται ἐκ τῶν παρακειμένων πόλεων ἀκάθαρτοι ὕλοι. Ἐν τῷ καθαρῷ ποσίμῳ ὕδατι δὲν παρουσιάζονται τὰ μικροσκοπικὰ ταῦτα ζῶντια, διότι δὲν εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῇ τὴν πρὸς συντηρήσιν των ἀναγκαίαν τροφήν.

Ἡ οἰκία τοῦ Σαῖξπῆρου. Ἡ μικρὰ οἰκία ἐν Stratford-on-Avon, ἐν ᾗ ἐγεννήθη ὁ Σαῖξπῆρος πληροῦται καθ' ἐκάστην ἀδιακόπως ἐπισκεπτῶν ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς οἰκουμένης. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκεπτῶν ἦτο 16,417, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστος ἐπλήρωσεν ἐν σελίνιον. Τὸ ταμεῖον, τὸ προώρισμένον διὰ τὰ ἐκ τῶν ἐπισκεπτῶν προσερχόμενα χρήματα, ἔχει ἡδη σχηματίσῃ ἐκ τῶν προσόδων τούτων ἀποθεματικὸν κεφάλαιον 75,000 φράγκων, αἱ δὲ πρόσοδοι αὐξάνουσιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος σημαντικώτατα. Ἐκαστος τῶν ἐπισκεπτῶν ἐγγράφει τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἐθνικότητά του εἰς ὠρισμένον πρὸς τοῦτο βιβλίον. Οἱ ἐπισκεφθέντες τὴν οἰκίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνῆκον εἰς 39 διαφόρους ἐθνικότητας. Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ „Σαῖξπῆρειου ταμεῖου“ θὰ ἀποφασίσῃ προσεχῶς περὶ τῆς χρήσεως τῶν συναχθέντων χρηματικῶν ποσῶν.